
Gent | ?Cristina Correro | Actualitzat el 26/05/2022 a les 10:39

?Cristina Correro Iglesias. Des de Nantes

«L'antiga seu del castell dels Ducs de Bretanya és una ciutat diversa i culturalment dinàmica»

Tinc 47 anys i soc professora d'universitat, casada i amb dos fills. Després d'haver viscut a Alemanya, al Regne Unit i a Catalunya, l'any 2016 la feina ens va portar a Nantes, França. El país el coneixíem bé, ja que el meu marit és bretó, i els nostres fills sempre han crescut en un entorn plurilingüe i força internacional. Així que la nostra adaptació a la capital del Loira va ser molt fàcil. França és un excel·lent país per viure i treballar.

Com a Alemanya, els serveis públics francesos són fermes i l'atur escàs. Si es domina la llengua, la integració social i laboral és ràpida. Soc professora i vicedegana de relacions internacionals a la

Nantes Université. No m'ha costat gens treballar en un entorn francòfon i m'agrada molt el que faig. També participo en l'àmbit associatiu i cultural de la ciutat de manera regular. Els meus fills tampoc no han tingut cap dificultat per adaptar-se a l'escola francesa i sempre tornen a Catalunya de bon grat.

Nantes és una ciutat diversa i culturalment dinàmica. Antiga seu del castell dels Ducs de Bretanya, està considerada com una de les millors capitals departamentals pel que fa a la qualitat de vida. És una ciutat poc densa, sostenible i amb una població que no supera els 300.000 habitants. A una hora de la costa bretona i a dues de Paris en tren (TGV), la capital del Loira disposa d'un aeroport a mida, d'un elefant de dotze metres, de múltiples parcs i de molta aigua. De fet, Bàrbara cantava fa anys *Il pleut sur Nantes...* I dono fe que és veritat.

El govern francès va gestionar molt bé la crisi sanitària. Podíem treballar en línia i els nens van tenir sempre escola. Inicialment, l'ensenyament s'impartia en línia i molt aviat van prioritzar el retorn als centres. També els supermercats i les llibreries es van adaptar ràpidament, i van oferir comandes telemàtiques. Van minimitzar d'aquesta manera el risc de contagis. A les escoles i a les universitats, les mascaretes i els gels són des de l'inici de la covid gratuïts. Així com també ho són encara els tests PCR. És d'agrair aquesta agilitat i *savoir faire* en una situació d'emergència sanitària.

La nostra experiència a França és, doncs, molt positiva. Viure en diferents indrets d'Europa, saber-se comunicar i gaudir de contextos culturals diversos és una riquesa que ens ha fet créixer en tots els aspectes.

[despiece]*Cristina Correro Iglesias és professora i vicedegana de relacions internacionals a la Nantes Université (França)*[/despiece]